

[Statsministeren.]

rer og andre trykt kan udføre deres lovlige arbejde. Også her er jeg enig, hvad jeg også på regeringens vegne har udtalt.

Så står der til sidst, at vi skal drage omsorg for, at enhver form for fysisk blokade effektivt bringes til ophør – og med den selvfølgelig tilføjelse, at vi skal gøre alt, hvad vi har mulighed for at gøre i den retning, også med de politimæssige ressourcer, som der rådes over, og med de muligheder, som politiet også selv lægger ind i dette, kan jeg sige, at også dette er regeringens opfattelse af tingene.

Jeg vil derfor gerne sige, at jeg i min redegørelse i formiddags netop gav udtryk for, at vi ville have en nærmere undersøgelse af det hændelsesforløb, som i går førte til en fornyet standsning af udgivelsen af Berlingske. Formålet var naturligvis at hindre overgreb mod borgernes sikkerhed og retsordenen.

Hvad det første angår, vil justitsministeren, som det også tydeligt er sagt af justitsministeren her, anmode rigsadvokaten om at foretage en undersøgelse af hele hændelsesforløbet. Hvad det andet angår, må de konkrete foranstaltninger naturligvis afhænge af de nærmere omstændigheder i den enkelte situation, hvor borgernes sikkerhed eller retsordenen er truet. Og én gang til vil jeg understrege, at valget af de konkrete midler må ligge hos politiets ledelse, men justitsministeren vil fortsat særdeles nøje følge hele udviklingen og være i kontakt med politiets ledelse.

Det ligger altså helt klart, at politiet fortsat vil bryde fysiske blokader, hvor de måtte finde sted. Politiet vil også være rede til at yde beskyttelse af transporter til og fra en blokaderamt virksomhed, om fornødent ved at eskortere de pågældende transporter. Politiet vil, og det selvsagt også på begæring, yde bistand til enkeltpersoner, som virkelig føler sig udsat for trusler, f. eks. i forbindelse med en blokade. Endvidere vil politiet i fornødent omfang iværksætte øget patruljering på steder, hvor en skærpet overvågning findes fornøden.

Der skal altså ikke herske tvivl om, at regeringen fuldt ud står bag politiet i løsningen af disse opgaver. Jeg har tillid til, at det samme gælder hele folketinget, eller i hvert fald et stort flertal i folketinget, og det er jeg godt tilfreds med.

Jeg skulle måske også for en ordens skyld sige, at regeringen fremfor alt ønsker, at denne

sag kan få en fredelig afslutning. Det er uhyre vigtigt, at parterne virkelig bestræbte sig på at møde hinanden og til trods for den, skal vi sige krig, der har været imellem dem, gjorde forsøg på at møde hinanden for at redde deres arbejdsplads, og for at avisen igen kan udkomme.

Regeringen har derfor den opfattelse, at det allervigtigste, der kan ske som en udløber af den debat, vi har haft her i dag, er, at parterne prøver på at finde hinanden. Hvis det skulle ønskes af parterne – men det har de ikke hidtil ønsket – vil vi også gerne fra regeringens side medvirke til, at man kan komme i gang med realistiske forhandlinger, som kan redde arbejdspladsen, og som kan sikre to store aviser.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Vi går herefter over til anden omgang.

Glistrup (FP):

Hr. Ib Christensen fandt denne debat så inderlig overflødig. Der var han på vildspor, for det er så ganske givet, at denne debat føres med en meget, meget stor nyttevirkning, med en nyttevirkning for de hundredtusinder af kvinder og mænd, der hver evig eneste dag uden større rabalder bevæger sig ud på deres arbejdsplads, og som ofte gør deres arbejde under hårde, beskidte, triste, ensformige vilkår, ofte ikke til nogen særlig lukrativ løn, når man ser, hvad der er tilbage i lønningsposen. De udfører deres pligt overensstemmende med hævdvundne idealer, men har unægtelig igennem de sidste 10–15 år i stedse højere grad måttet føle sig aldeles til grin, når de har set, hvad der strømmer ud af fjernsyns- og radiokassen til dem om, hvordan samfundets hertuger gebærder sig rundt omkring og fuldstændig spytter på deres pligtopyldehed, som er en forudsætning for, at dette samfund kan leve. Her viser det sig næsten for første gang, at folketinget tager skeen i den anden hånd, at folketinget nu er modent til at hjælpe dem, som er grundlaget for, at den danske nation fortsat kan eksistere.

Derfor er denne debat alt andet end overflødig. Selvfølgelig kan vi ikke love disse, grundstammen i Danmark, at med vedtagelsen af det dagsordensforslag, der her er stillet, er alle problemer løst. Der er lang, lang vej tilbage, men det her kan være et udtryk for, at bunden